

28. Maj 1880 om Spare- og Laanekasser indeholdte Bestemmelser, dog med Undtagelse af de i Lovens § 11 nævnte.

Den stedlige Kommunalbestyrelse kan for et Aar ad Gangen tilstaa saadanne velgørende Stiftelser og Foreninger, hvis Formaal er almindelig Understøttelse af trængende, eller som have et lignende Formaal, Frihed for at svare personlig Kommuneskat.

B. Kommunal Ejendomsskyld.

I. I Kjøbenhavn, Købstæderne og Handelspladserne.

§ 21.

For Kjøbenhavns Vedkommende kan det fastsættes ved en af Kommunalbestyrelsen vedtagen og af Indenrigsministeren stadfæstet Vedtægt, der senest maa foreligge 1. Juli 1905, at der som samlet Ejendomsskyld til Staten og Kommunen paalignes indtil 2,3 pro mille af de i Henhold til Lov om Ejendomsskyld skattepligtige Ejendommers Vurderingssum; dersom denne Skattesats er lavere end den pro mille, som Bygningsafgiften for Finansaaret 1903—04 udgør af det Beløb, af hvilket samtlige Ejendomme i Kommunen skulle erlægge Ejendomsskyld, kan den dog forhøjes til nævnte pro mille. For saa vidt denne Bestemmelse træffes, kan det endvidere i Vedtægten fastsættes, at de Stadens Ejendomme den 31. Marts 1904 paahvilende Bygningsafgiftsbeløb kun gradvis for hver enkelt Ejendom afløses med dens Ejendomsskyld, dog saaledes, at denne Forøgelse eller Formindskelse af Ejendommens Ydelser ikke kan fordeles paa et længere Tidsrum end 25 Aar fra Vedtægtens Ikrafttræden at regne. Det samlede Beløb, som det i Henhold til Vedtægtens Bestemmelser saaledes til enhver Tid maatte paahvile de kjøbenhavnske Ejendomme at udrede, indgaar i Kommunekassen, hvilken atter til Statskassen har at udbetale hele Summen af de Afgifter, som det til enhver Tid vilde paahvile de kjøbenhavnske Ejendomme at udrede til Staten, saafremt Bestemmelserne i §§ 1 og 3 i Lov om Ejendomsskyld vare bragte til Anvendelse. Det kan ved Kommunalbestyrelsens Beslutning fastsættes, at Bygningsafgiften i uforandret Form opkræves til Fordel for Kommunens Kasse — hvorfra atter samme Udbetaling finder Sted til Statskassen som nysnævnt —, indtil den her omhandlede Vedtægt foreligger og senest indtil 1. Juli 1905.

Regler af lignende Indhold kunne ogsaa for de øvrige Købstæders saavel som for Handelspladsernes Vedkommende fastsættes ved kommunale, af Indenrigsministeren stadfæstede Vedtægter. Dog skal Størrelsen af den Ejendomsskyld til Kommunen, der i Medfør af disse Vedtægter kan paalignes ud over Ejendomsskylden til Staten, være begrænset saaledes, at det samlede Beløb af Ejendomsskyld til Staten og Til lægsafgift til Kommunen, der kan paalignes for Aaret 1. Juli 1904—30. Juni 1905, ikke maa overstige den samlede Sum af de i § 1, 1ste Stykke, i Lov om Ejendomsskyld nævnte Skatter til Staten, som indtil 1. Juli 1904 paahvile de i Kommunen beliggende faste Ejendomme. Maksimum af den pro mille, som i Henhold hertil i hver enkelt Kommune kan opkræves som Ejendomsskyld, fastsættes paa Grundlag af de den 1. Juli 1904 foreliggende Vurderinger og kan ikke derefter forhøjes.